

24. august 2018

EM 2018/138

I medfør af § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi fra Inatsisartut kan bidrage til at bibeholde en stærk tilknytningsfølelse til landet hos ungdommen således, at de unge mennesker der tager til udlandet for at studere har lyst til at vende hjem og bidrage til vores samfund med deres viden og kompetencer.

(Medlem af Inatsisartut Steen Lyng, Demokraterne)

Begrundelse

I sommeren 2017 blev rapporten ” Redegørelse om rekruttering og fastholdelse ” omdelt til Inatsisartut.

I rapporten kan man blandt andet læse, at 56 procent af dem, der har studeret i udlandet var bosat i Grønland 10 år efter, at de afsluttede deres uddannelsesforløb. Sagt med andre ord er det lidt mindre end halvdelen, der ikke vender hjem igen. De klart hyppigste årsager hertil er, at den studerende har fået arbejde i Danmark eller har stiftet familie i Danmark.

Sammenlignet med Danmark er der ikke den store forskel på hjemvendelsesprocenten. Tallene er nogenlunde de samme for danske studerende, der har studeret i udlandet.

Alligevel mener Demokraterne, at det er nødvendigt, at vi får en debat om, hvordan vi som politikere kan skabe et samfund, som det er attraktivt at vende hjem til. Hvordan kan vi bidrage til at bibeholde en stærk tilknytningsfølelse til landet hos ungdommen således, at de unge mennesker der tager til udlandet for at studere har lyst til at vende hjem og bidrage til vores samfund med deres viden og kompetencer ?

Det er nemlig ingen tvivl om, at der her i landet er et stort ønske og et stort behov for, at vores unge, der tager uddannelse uden for Grønland, kommer hjem igen. Og det helst så hurtigt så muligt. Vi har brug for deres viden og kompetencer på vores hjemlige arbejdsmarked.

Hvis vi skal bibeholde en stærk tilknytningsfølelse til Grønland og hvis vi skal fremme lysten til at komme, så er det efter min mening blandt andet nødvendigt at se på, hvorvidt vi kan sikre, at de studerende kommer hjem flere gange i løbet af deres studietid. Det kunne være ved at læse et semester på Ilisimatusarfik eller måske ved at være i praktik i Selvstyret, en af kommunerne eller en virksomhed. Men det kræver et tæt samarbejde mellem de pågældende og de studerende. Jeg tror dog, at det ville være til glæde for alle.

Herudover er det nødvendigt at påpege, at vi politikere har gjort det sværere for de studerende at udnytte deres ret til en årlig frirejse hjem til Grønland. Måske var det en fejl? Måske burde man ændre denne beslutning? De studerende interesseorganisationer har i hvert fald påpeget, at de er utilfredse hermed. Har vi lyttet nok til dem?

For mig at se er det helt nødvendigt, at Inatsisartut revurderer og omtænker området. Vi er nødt til at investere mere i at få vore unge hjem igen. De unge der bliver væk kunne bidrage enormt til vores land, hvis vi kunne overbevise dem om, at de skal komme hjem.

Sagt med andre ord; Hvis Grønland skal minimere brain drain, så er det nødvendigt at investere yderligere i de studerende. En god investering giver altid et positivt afkast mens en dårlig besparelse altid giver et ringere resultat. Jeg håber, at alle vil forholde sig åbent til spørgsmålet, da emnet er større end parti programmer og tidligere standpunkter vedrørende emnet.

Det her handler nemlig om Grønlands fremtid!

Jeg ser frem til at høre input fra Naalakkersuisut og de øvrige partier.